

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่อง การจัดการระบบสุขภาพ โดยใช้การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Development of Academic Achievement toward Community Health Management on Health System in CIPPA Model Learning Management for Students of Social Development Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus

จิรัชยา เจียวก๊ก

Jirachaya Jeawkok

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่อง การจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคมที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 (3) แบบวัดการปฏิบัติงาน และ (4) แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85.14 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดการระบบสุขภาพ การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา นักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี 94000

Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus, Pattani 94000

Corresponding author; email: jirachaya.j@psu.ac.th

(Received: 27 October 2020; Revised: 19 March 2021; Accepted: 21 April 2021)

Abstract

This research aimed to develop a learning management lesson plans CIPPA model technique on health system management according to the 80/80 criterion, to compare the earning achievement before and after using learning the CIPPA model, and to study the students' satisfaction toward learning by the CIPPA model on health system management, This study conducted with all 35 students of Social Development program who enrolled in first semester of Academic year 2020. The research instruments consisted of (1) the lesson plans CIPPA model technique on health system management. (2) A multiple choice achievement test that confidence value equivalent to 0.92. (3) performance measurement form and (4) questionnaire of the satisfaction evaluated by the students in the CIPPA model learning. Statistics for data analysis using percentage, mean, standard deviation and t-test. The research finding revealed that; (1) the efficiency of the lesson plans taught by using a CIPPA model learning on health system management was equivalent to 80/85.14. (2) The posttest score was higher than the pretest score at the significance of .01. (3) The satisfaction of student toward the CIPPA model was at the high level (\bar{x} = 4.20).

Keywords: Learning achievement, Health system management, CIPPA model learning management, Social development students

บทนำ

การพัฒนาคนจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นมาก จากข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่ 21 ได้กำหนดเป้าหมาย ด้านพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ กรอบแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเรียนรู้ โดย 1) จัดให้มีระบบการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการศึกษาของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน โดยในระดับอุดมศึกษาให้มีการวัดผลระดับชาติเมื่อจบหลักสูตร 2) ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะความรู้ความสามารถ โดยพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ เพื่อการรับรองสมรรถนะ ความรู้ ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาในทุกๆระดับ/ประเภทการศึกษา

จะเห็นได้ว่าการศึกษาคือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของคนเรา ที่จะนำเราไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษามีความหมาย คือ เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องต่างๆ และเป็นการพัฒนาบุคคลให้มีความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรม ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวนี้อาจจะทำให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างรอบคอบและมีความสุข และจะเห็นได้ว่าการศึกษาในยุคปัจจุบันจะเน้นให้บุคคลได้คิดช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ด้านของชีวิต (จิรัชยา เจียวกิก และคณะ, 2563) อีกทั้งการปฏิรูปการศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้พัฒนาไปสู่ผู้เรียนที่มีคุณภาพให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ดังนั้นกระบวนการบริหารจึงต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ (ธีระ รุณเจริญ, 2550) อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนยังพบปัญหาอยู่ดังที่ อัมมาร สยามวาลา (2555) ได้กล่าวเกี่ยวกับการศึกษาไทย โดยมีตอนหนึ่งว่า “จากการรายงานของ OECD บอกว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเวลาเรียนมากที่สุด แต่กลับมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ส่วนกระแสทางการศึกษาใหม่ในทิศทางที่ก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ก่อให้เกิดรูปธรรมในการศึกษา ก่อให้เกิดผลผลิตขึ้นในวงการการศึกษา แล้วให้ผลผลิตนั้นเป็นผลผลิตในทางสร้างสรรค์ เป็นผลผลิตใหม่ที่เกิดจาก

ความคิด สติปัญญา วิธีการของการศึกษานั้นๆ เป็นการศึกษาแนวผลผลิตนิยมเชิงสร้างสรรค์ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2545)

การจัดการเรียนรู้ของสถาบันการศึกษาต่างๆ จึงมีความจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางการศึกษาใหม่ เพื่อให้เท่าทันสังคมที่รุดหน้าทางด้านวิทยาการความรู้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการจัดการกระบวนการณ์ในการสอนการแก้ปัญหา ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใต้การทำงานของกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาและค้นหาคำตอบในบทเรียนลักษณะเช่นนี้มีความคล้ายคลึงกับ การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปา (CIPPA model) เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีหลัก 5 ประการ คือ 1) การให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 2) การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน 3) การให้ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด 4) การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการ และ 5) การให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ทีศนา แวมมณี, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญวิทย์ หาญรินทร์ (2557) การจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปาจึงน่าจะเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมรูปแบบหนึ่งที่จะนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพจากสภาพปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา สถิติวิศวกรรม ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการใช้รูปแบบที่เหมาะสมนี้มีความจำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม และรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหาที่จะต้องเชื่อมโยงงานทางด้านสังคมและวิชาการทางด้านสาธารณสุขซึ่งมีการบูรณาการความรู้ที่ข้ามศาสตร์ จึงสนใจในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปาว่าจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชนเป็นอย่างไรและคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารูปแบบในการจัดการเรียนการสอนนี้สามารถแก้ปัญหาคุณภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการเรียนรู้แบบชิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคมก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบชิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ

สมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการเรียนรู้แบบชิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาพัฒนาสังคม เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคมที่เรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 35 คน ในงานวิจัยนี้ได้คัดเลือกทั้งหมด

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาจัดการเรียนรู้แบบชิปปาวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพคือ (1)ระบบบริการสุขภาพชุมชน และ (2)หลักและวิธีการดำเนินงานสาธารณสุข โดยใช้เนื้อหาการเรียนรู้อย่าง 2 ประเด็นเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ โดยผู้สอนเตรียมมาให้ นักศึกษา และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลเพื่อให้นักศึกษาไปเรียนรู้เพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล โดยเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม โดยใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม โดยใช้กลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนแก่คนในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เป็นการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้มีระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

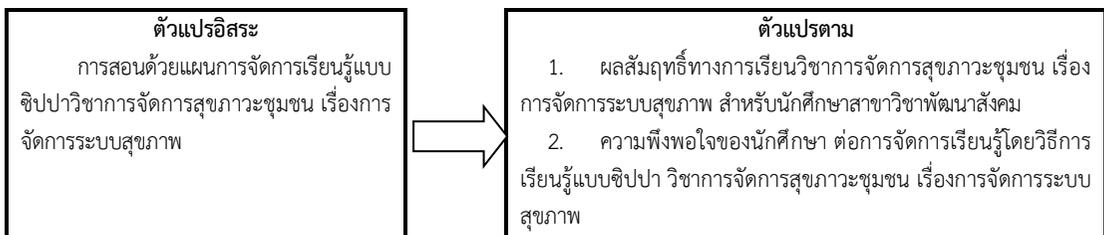
ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และการแสดงผลงานหน้าชั้นเรียน เป็นการช่วยให้นักศึกษาได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ โดยใช้การประยุกต์ผ่านการดำเนินโครงการทางสุขภาพ

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

- 1.ตัวแปรอิสระ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน 7 ขั้นตอน
- 2.ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ และความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบชิปปา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่อง การจัดการระบบสุขภาพ แล้ววัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ โดย วัดตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการจัดการ สุขภาวะชุมชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างสุ่มแบบเจาะจง จำนวนทั้งหมด 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบ สุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม รวม 9 ชั่วโมง กระบวนการพัฒนาเครื่องมือในครั้งนี้

1.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เขียนเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบให้ คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับกิจกรรมในบางแผนการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้นื้อหามากเกินไป เพราะนักศึกษาอาจปฏิบัติกิจกรรมไม่ทันตามกำหนดเวลา แล้วจึงศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและได้นำข้อเสนอมา ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองเพื่อหาคุณภาพ

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข พิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลอง สอนจริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก ระหว่าง 0.34 ถึง 0.70 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 ถึง 0.80 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 กระบวนการพัฒนาเครื่องมือในครั้งนี้

2.1 นำแผนที่จะพัฒนามาศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา ความคิดรวบยอด และ จุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ

2.2 สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วยข้อ คำถาม จำนวน 30 ข้อ โดยใช้คำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และสร้างแบบฝึกทักษะงาน (วางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-ประเมินผล) โดยให้ครอบคลุมกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

2.3 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของ แบบทดสอบ และแบบวัดการปฏิบัติงาน ดูความสอดคล้องของเนื้อหา จากนั้นจึงปรับปรุงแบบทดสอบ และแบบวัด การปฏิบัติงานตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา โดยใช้มาตรประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท จำนวน 19 ข้อกระบวนการพัฒนาเครื่องมือในครั้งนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นกรอบในการสร้างคำถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ โดยแบ่งหัวข้อได้ คือ การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ความเหมาะสมทั้งทางด้าน เนื้อหาและเวลา และภาพรวมของการเรียน

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจความถูกต้องและเหมาะสมของแบบสอบถาม แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ดำเนินการสอนนักศึกษา โดยผู้วิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ
3. หลังจากดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว (1)ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ (40 คะแนน) ใช้เวลา 1 ชั่วโมง (2)วัดความสามารถ/ระดับการปฏิบัติงานตามแบบวัดการปฏิบัติงาน
4. ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการพิทักษ์สิทธิกลุ่มเป้าหมายโดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การปกปิดข้อมูลและการเก็บรักษาความลับ ขอความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจอธิบายถึงสิทธิในการถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา และการถอนตัวนั้นไม่มีผลเสียใดๆ หากการเข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความไม่สบายใจ รู้สึกเป็นทุกข์จะได้รับทราบดูแลช่วยเหลือด้านจิตใจ โดยการให้คำแนะนำปรึกษา และพิจารณาส่งต่อหากกลุ่มเป้าหมายต้องการแหล่งสนับสนุนอื่นที่นอกเหนือจากความสามารถของผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 โดยการหาค่า E1/E2
2. แบบทดสอบ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้สถิติหาค่า การหาค่า ร้อยละ และแบบวัดการปฏิบัติงาน ใช้เกณฑ์การให้คะแนน Analytic Rubric เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกองค์ประกอบคุณลักษณะของผลงานหรือกระบวนการในโครงการทางสุขภาวะ มารวมกันเป็นคะแนนรวม
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ โดยการทดสอบที (t-test แบบ Dependent samples)
4. วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม มีค่าเท่ากับ 80/85.14 พบว่า ค่าคะแนน

ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็น ร้อยละ 80 และคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละ 85.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตาราง 1 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ และคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของนักศึกษา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ (N=35)

คะแนน	ภาคทฤษฎี (20 คะแนน)	ภาคปฏิบัติ (10 คะแนน)	ระหว่างเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (70 คะแนน)
ผลรวม	15.7	8.3	24	59.6

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม มีคะแนนระหว่างเรียน 24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 80 และมีคะแนนหลังเรียน 59.6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 85.14 ฉะนั้นประสิทธิภาพของผลลัพธ์มีค่าเท่ากับ 80/85.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ และการทดสอบสมมติฐานคะแนนเฉลี่ยของวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษา (N=35)

ผลสัมฤทธิ์การเรียน	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	35	27.03	5.57	10.943	.000*
หลังเรียน	35	35.03	3.65		

*P < .01

จากตาราง 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม หลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.2$, S.D. = .54)

ตาราง 3 ผลของจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคมที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ (N=35)

รายการประเมิน	N	Min.	Max.	\bar{x}	SD	แปลผล
ด้านอาจารย์ผู้สอน	35	2.8	5	4.24	.56	มาก
ด้านเนื้อหา	35	3	5	4.15	.56	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	35	2.75	5	4.17	.67	มาก
ด้านแบบฝึกทักษะ	35	3	5	4.30	.55	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	35	3	5	4.20	.68	มาก
รวม	35	3.11	4.89	4.20	.54	มาก

นักศึกษาศาขาวิชาพัฒนาสังคมมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจอันดับแรกคือ ด้านแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.30) รองลงมาคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน (\bar{x} = 4.24) ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน (\bar{x} = 4.20) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (\bar{x} = 4.17) และด้านเนื้อหา (\bar{x} = 4.15) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปาที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีการออกแบบการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอนทางวิชาการผ่านการประเมินตรวจสอบและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับ สมณี กัททิพธานี (2546) ที่ได้อธิบายในหนังสือการวัดผลการศึกษา ถึงการศึกษาแนวทางและวิธีการสร้างข้อสอบจากหนังสือการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เทคนิคการเขียนข้อสอบ ซึ่งรูปแบบมีความเหมาะสมน่าสนใจ ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน โดยใช้กระบวนการกลุ่มนักศึกษาได้ใช้กระบวนการคิดค้นร่องข้อมูลมากขึ้นได้ฝึกการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ด้วยตนเองรู้จักการสร้างความรู้ใหม่ พร้อมทั้งได้ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษกาญจน์ จินะกานนท์ (2549 : 55) ที่ศึกษาการใช้ข่าวและเหตุการณ์เพื่อการเรียนรู้เรื่อง หลักธรรมเบญจศีล พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 79.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเรื่อง หลักธรรมเบญจศีล โดยใช้ข่าวและเหตุการณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยจากผลการวิจัยที่พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโมเดลซิปปา (CIPPA) โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 29.17 และยังสอดคล้องผลการศึกษาของเครือวัลย์ กาญจนคูหา (2548 : 56) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 20.50 และ 29.14 ตามลำดับ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างมีขั้นตอนดังได้กล่าวมาแล้วซึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ ผู้เรียนรู้ด้วยตนเองสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้จากการจัดกิจกรรมในห้องเรียน จะเห็นได้ว่าซึ่งแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโมเดลซิปปา (CIPPA) มุ่งให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตนเองอีกทั้งในการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาความรู้ใหม่เป็นผู้หาคำตอบเพื่อค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองซึ่งในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองนั้นผู้วิจัยได้กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ความรู้ใหม่ที่แสวงหามาและนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ทั้งนี้เพราะในการสร้างองค์ความรู้ ผู้เรียนจะต้องนำข้อมูลที่ได้อ่านวิเคราะห์ แยกแยะทำความเข้าใจ และได้แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจเป็นกลุ่มซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆ กัน

2. การเปรียบเทียบผลการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของเพชร พิมพ์ศรี (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง การเจริญเติบโตและ

พัฒนาการของวัยรุ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลวษา ปิยะนุพัทธ์ (2551) ที่พบว่า ผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการซิปปามีค่าร้อยละ 73.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์การเรียนรู้ นอกจากนี้ นักศึกษายังรู้จักสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาปฏิบัติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ ผดุงชัย ภูัพพันธ์ (2553: 1-2) กล่าวถึง หลักสำคัญการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมีว่าต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ควรประเมินให้ครอบคลุมทุกด้านไม่ว่าจะเป็นความรู้ความเข้าใจเนื้อหา คุณลักษณะที่พึงประสงค์และทักษะกระบวนการต่าง ๆ ของผู้เรียน ต้องนำไปสู่ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนรอบด้าน ต้องเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงความสามารถของตน

3. ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวิมล พุฒซ้อน (2553) ได้ทำการศึกษาพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง อาหารและโภชนาการ พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาเรื่องอาหารและโภชนาการมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ ธนวรรณ พรหมมา (2550: 19) ที่กล่าวว่าความรู้สึกนึกคิดของบุคคลทั้งทางบวกและทางลบ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากสถานการณ์ ประสบการณ์ และความรู้อันได้สะสมมาตั้งแต่อดีต ในการแสดงออกต่อบุคคลหรือสถานการณ์ ซึ่งอาจมีความเห็นคล้อยตาม ชัดแย้งหรือไม่แสดงออกเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตคติสามารถสร้างขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว ประกอบกับอาจารย์ผู้สอนมีการกระตุ้นการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แชมมณี (2554) ที่กล่าวถึงวิธีการสร้างความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนแบบลองผิดลองถูกบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา จัดจำการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ไปใช้บ่อยๆ การให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

ดังนั้นการเรียนวิชาการจัดการสุขภาวะชุมชน เรื่องการจัดการระบบสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือปฏิบัติงานตามหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งนักเรียนจะต้องฝึกกระบวนการทำงานอย่างมีขั้นตอน มีการวางแผนในการทำงานหรือการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้อย่างหลากหลาย อันเป็นประสบการณ์ตรงที่มีคุณค่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

ในการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาหรือมีความสนใจที่จะนำรูปแบบการสอนแบบซิปปา ซึ่งดำเนินการโดยหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการไปใช้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเน้นให้นักศึกษาได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อทำให้นักศึกษาได้เกิดทักษะกระบวนการต่างๆ และชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจถึงบทบาทและพฤติกรรมของตนเองในการเรียนการสอนก่อนการดำเนินการ

2. อาจารย์ผู้สอน โดยใช้กระบวนการกลุ่มนักศึกษาได้ใช้กระบวนการคิดกลั่นกรองข้อมูลมากขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาได้ฝึกการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ด้วยตนเองรู้จักการสร้างความรู้ใหม่

3. การจัดการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้นักศึกษากล้าแสดงออกทางความคิด การพูดและการกระทำ โดยผู้สอนจะต้องกระตุ้นและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อย่างอิสระ สามารถแสดงออกถึงผลงานแห่งการเรียนรู้ของตนเองได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบซิปปาไปทดลองใช้กับรายวิชาอื่นๆ หรือ หัวข้ออื่นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และทักษะทางสังคมมากขึ้น

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเป็นภาคเรียน เพราะจะได้มีช่วงเวลามากขึ้น ซึ่งสามารถผลการสะท้อนการปฏิบัติ จะได้ชัดเจนขึ้น

3. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างอื่นมามีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมในรูปแบบซิปปา เช่น การนำเอาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการรายวิชา การจัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐาน เป็นต้น

4. ควรมีการพัฒนาวัตรกรรมการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรูปแบบการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนใช้จัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบซิปปา ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ และ ฝ่าวิชา การ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- เกษกาญจน์ จินะกานนท์. (2549). *การใช้ข่าวและเหตุการณ์เพื่อการเรียนรู้เรื่อง หลักธรรมเบญจศีล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เครือวัลย์ กาญจนคุหา. (2548). *การใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิรัชยา เจียวกัก, สวัสดิ์ ไหลภรณ์ และนพพล แก้วสุวรรณ. (2563). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างบูรณาการโดยใช้วิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการศึกษาอิสระและการสัมมนาของนักศึกษา สาขาวิชาพัฒนาสังคม. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 15(1): 104-118.

- ชลวชา ปิยะนฤพัทธ์. (2551). *การศึกษาผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หลักการชีปวา*. (การค้นคว้าอิสระสาขาการสอนสังคมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชาญวิทย์ หาญรินทร์. (2557). *การพัฒนาผลการเรียนรู้วิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา โดยใช้รูปแบบชีปวาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม, วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 20(2); 106-119.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ฉบับปรับปรุง*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวรรณ พรหมมา. (2550). *ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านและ เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ผดุงชัย ภู่พัฒน์. (2553). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชีปวาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เพชร พิมพ์ศรี. (2551). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชีปวา (CIPPA MODEL) เรื่องการ เจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้น มัธยมศึกษาปีที่2*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน. (2546). *ก้าวสู่การศึกษาที่มีวิจัยเป็นฐาน (Research-based Education)*. ในก้าวสู่การศึกษาที่มีวิจัยเป็นฐาน Research-based Education, 1-12. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม: ประสานการพิมพ์.
- สุวิมล พุดซ้อน. (2553). *ผลการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชีปวา สำหรับเด็กปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาง้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัมมาร สยามวาลา. (2555). *โฟกัสเด็กไทยเรียนหนักคะแนนต่ำ*. สืบค้น 10 ตุลาคม 2563, จาก <http://www.qlf.or.th/Home/Contents/247>.